

eksporterende lande en adgang til ved anvendelse af importrestriktioner at fremme opbygningen af egne industrier, men de får ingen tilsvarende mulighed for at opnå lettelser for afsætningen af den gennem en industrialisering muliggjorte eksport.

De kontraherende parter har derfor ikke kunnet støtte de siden 1958 pågæede bestræbelser for at udvide udviklingslandenes handel på dertil sigtende bestemmelser i GATT. Dette var derimod tilfældet med Dillon-toldforhandlingerne og gælder også Kennedy-runden.

Der blev på verdenshandelskonferencen i foråret 1964 rettet megen kritik mod GATTs manglende anerkendelse af udviklingslandenes presserende handelsproblemer, og drøftelserne på konferencen har understreget behovet for særlige GATT-bestemmelser til fordel for udviklingslandene.

Udarbejdelsen af de nye GATT-bestemmelser.

Den forannævnte komité vedrørende GATT-bestemmelser og -procedurer til fordel for udviklingslandene, der blev nedsat af de kontraherende parter efter ministermødet i maj 1963, fik som formand ambassadør N. V. Skak-Nielsen, Danmarks faste mission ved FN og EFTA i Genève. Komiteens begyndte sit arbejde i efteråret 1963, men dens afgørende drøftelser fandt først sted i september-oktober 1964.

Da komiteen i september 1964 genoptog sine drøftelser, gik udviklingslandene ind på, at de nye GATT-bestemmelser skulle holdes inden for de rammer, der blev fastlagt gennem de handelspolitiske henstillinger, som blev enstemmigt vedtaget på verdenshandelskonferencen.

De kontraherende parter godkendte de nye bestemmelser til fordel for udviklingslandene den 26. november 1964, men udsatte den endelige vedtagelse til et særligt møde i begyndelsen af 1965. Protokollen blev enstemmigt vedtaget den 8. februar 1965.

Oversigt over de nye GATT-bestemmelser.

Den nye IV. del af GATT består af tre artikler, nr. XXXVI, XXXVII og XXXVIII. For at understrege sammenhængen